

בעלת הבעה. קצה האצבע דמוי מרית. אדם זה יהפוך כל דבר לאמנותי, אך יותר מכל יתאים לו להיות זמר, נואם, שחקן או פוליטיקאי. אצבע כזו מראה על נטיות לכיוון הדרמאטי ועל כוח.

אם אצבע השמש (השלישית) ארוכה כמעט כשכנתה השניה (אמה) האדם רואה את החיים כמושחק קלפים והימורים, זהו אדם שאוהב את הסכנה. אצבע זו מייצגת את הלב. מכיוון שאצבע זו מיוחסת גם לביטוי של תהיכהרה אפשר להבין את הקשר למחלות לב. אומרים, אל תיקח הכל ללב, אך לא. אל תיקח לראש, שכן אדם נפגע יותר מלב שבור מאשר ממוח שאינו פועל כהלכה. האצבע שמה

אה את האמת הפנימית של האדם מראה על הלב ועל מחלות לב. אצבע חסרת גמישות המכופפת כלפי פנים ובעלת ציפורן לבנה רחבה וקצרה מלמדת על הנטייה למחלות לב. אם לציפורן קווי פסים במיבנה ונטייה לצבע כחול זה מצביע על בעייה בלב. אצבע קצרה לעומת הרגשונה מראה שתאוות הפירסום וההצלחה של האדם יגרמו לו הערכה מוטעית.

בין האצבע השניה לאצבע השלישית נמצאת גיבעת השמש. גיבעה זו חשובה מאוד כדי לאמת את התכונות שעליהן מלמדת ה"אצבע. גיבעה שאינה מפותחת יכיר לה להקפא את כל אותם כישורי נות ולמרות יכולתו הגבוהה של האדם הוא לא ימצא את הדרך להוציאם החוצה.

גיבעה מפותחת היטב, כלומר, גיבעה הנראית גבוהה, בשרנית אך בגודל נורמלי, ואגודל חזק מצביעים על טעם טוב, אהבה ליופי ואסתטיקה, כישרונות אמנותיים ואינטואיציה.

גיבעה גבוהה ורחבה מצביעה על אישיות חזקה וכוח רב, אופי חזק, לב רחב ונדיב, טעם טוב, אישיות זוהרת ורצון להתפרסם ולהרשים את הסביבה. לעיתים יש לאדם כזה יותר מדי יומרות ואז הוא יכול להזיק לעצמו. הוא חומד ממון ותשומת-לב מופרזת, מרבה להתפאר בתכונותיו ובמעשיו, נוטה למצב-ידידות ומבזבז בצורה ראוי תנית. הוא להוט אחרי תצוגות ראוותניות של בגדים, תכשיטים, וחפצי-יופי ונהנה להקיף עצמו ב"מותרות.

כשאגודל רך, קצר, חלש ומדי גמיש משתייך לבעל גיבעה כזו, הוא לא יוכל להתרכז, יהיה חסר-סבלנות ויציבות והתעניינותו תהיה רק ברושם החיצוני.

גיבעה מסוג זה מתחת לאצבע גבוהה מחזקת את הנטייה להימורים. חוסר גיבעה באותו המקום מעיד על כך שלבעליה של אותה יד עניין מועט באמנות. פעמים רבות זה מבטא חוסר תאוות או משאיות נפש נסתרות.

ביד שיש בה סימנים אמנותיים בולטים חוגג מאותה גיבעה, ה"מחסור בניגוד יראה על קשיים בדרך להצלחה ולפירסום. אדם כזה לא יוכל להתפרנס מכישורו, פעילותו האמנותית תהיה מעורבת, ויהיה לו מעין פחד מפירסום, למרות שבסתור ליבו הוא שואף להיות מוכר.

על אותה גיבעה עשויים להופיע סימנים שונים. ריבוע על הגיבעה מראה על אדם שנשמר מפני אויבים ומגן על שמו, מעמדו וכבודו. סימן X מראה שתיקותו של האדם יתבדר, או שייגרס לו הפסד כספי או נזק לשמו הטוב.

המשולש הוא סימן בר-מזל ה"מביא לפירסום ולשיגשוג ומאפשר לאדם לשמרו על שליטה עצמית. זה טוב לשמור על זה, אולם ציבור ידועים. עיגול הוא נדיר ביותר, אך מראה על כבוד גדול והצלחה מוחלטת. כוכב מראה על עושר וכבוד תוצאה מסיוע של אנשים בעלי-השפעה.

וא הכביר לה כי ידע מסויים יכול להפוך את חייה למשמעו תיים יותר, את אישיותה לעצמאית וחי זקה יותר.

היא היתה בת 15, ילדה רוה מדי, עיניה הביעו תקיפות מפורחת מדי, היא חפצה לדעת ולהבין... סקרנותה התעוררה, והיא ביקשה ממנו להסביר לה מהו אותו ידע משנה עולמות.

עניו הביעו כיבוש מיטורי וני צחון, כאשר הסביר לה שעדיין אינה מוכנה לדעת. את צריכה להבין שאת עדיין לא הוכחת את עצמך. תני לי ללמוד את מיבנה אישיותך, ולאחר מכן אוכל לקבוע אם זהו הזמן המתאים לאותו שיעור משמעותי... פניו הביעו אטימות מעוררת-חרדה, אך מסקרנות כעת וכעונה אחת.

אותו מורה בעל הידע-הכלי-יכול היה קרובי-משפחה שלה. היא ואחיה נשלחו לבלות אצלו את חופשת-הקיץ, שהרי הוא התגורר בבית מרווח, על שפת-הים. לא היתה לו מישפחה משלו — הוא העדיף לחיות לבד — וביתו היה ממוקם בעיירה מרוחקת וקטנה, שהיתה חביבה על ילדים אוהבי טבע ומיניים כחוליים ומלטפים.

אחיה נהג להיעטף בגליידיים מדי יום, ולגלות נוף חדש כשהוא רוכב על

מיספר ימים יעביר את הידע לרשותה. מדוע היתה מסוגלת להתייחס אל העניין כאל ערך חשוב ביותר? היא העריכה את האיש ורצתה לזכות בתגליות, שאליהן הגיע בעזרת שיכלו הנדיר. מאז ומתמיד היתה אישיותו בלתי-ברורה למישפחה, אך תמיד התלהבו הכל מהאינטליגנציה שלו. "הוא משהו אחר. תמיד ידענו שהוא חכם, למרות שמעולם לא הבנו אותו", נהגו לומר בני-מישפחה, כשיחות של ארוחת ערב או בוקר.

מתיחות של בוקר

בוקר אחד היא ירדה אל המיטבה. להפתעתה הוא כבר ישב שם ושי תה קפה.

"איך את מרגישה הבוקר?" הוא שאל אותה ברעננות של בוקר-קיץ. את יודעת, בבוקר חשוב מאוד להתמתח. זאת הסיבה שחתולים תמיד מתמתחים אחרי שהתעוררו."

חיך הבליט את הקמטים שבעור פניו, והוא התעקש להביע התלהבות ילדותית. היא הסבירה לו שתילאץ לרחות את המתמתח, וניגשה להכין לעצמה כוס-קפה. בקול שהיה בו צליל של היסטריה

מיכל בן-חורין, בתו החורגת של מוטיקה קדר (משמאל), מספרת סיפור מן החיים:

אונס בתוך המדישפחה

מובלגת, קרא לה לפתע לראות משהו. היה עליה להתכופף אל מתחת לי שולחן, כדי שתוכל לבחון את אותו משהו בלתי-מוגדר. הוא הרים את שימלתה — השימלה שנהגה לישון בה — וסחם את פיה באחיזת-יד חזקה. גבה הוחק, כדי שלא תוכל להתרומם, והוא הוריד בוריוות את תחתוניה, כעו רותם נידו את פיה, כדי שלא תביעי כל תרומה או סירוב לשתף פעולה. כאב נדיר חדר אל כל אחד מוורירי גופה הצנום. היא הבינה שנעשה בה מעשה מגונה, אך לא הבינה בדיוק את טיבו.

בעודה נדהמת מהמעשה שעשה בה, מצאה דם על תחתוניה. היא שמחה מאוד, שהרי היתה מוראגת מכך שלא קיבלה מחזור עד לאותו רגע מהריר בחייה. היא לא הבינה את הקשר שבין איבוד-בתולין ודם, כפי שלא ידעה שה"כאב שבו חש ציין את אובדן בתוליה. היא השתרדלה להפנות את תשומת-ליבה למחזור שחשבה שסווי-סוף הגיע, וכך ניסתה למתן את התרומה הבוערת שאחזה בה, ולשבור את תחושת ה"אי-ראויים שהחלה מכרסמת בה. עם הכאב הדוקרני באו רגשות אחרים. מאז אותו הרגע התחילה להסתכל בעצמה כבוו, ולשאל את עצמה "מי אני?" באותם רגעים נוראים, שבהם הוותה בכאב פיסיו ובכנייה השוברת כל אמן וביטחון, אכן השתנו כל חייה, כפי שהובטח לה.

אך לא היה זה הידע שאותו חפצה לדעת.

טראומה נפשית

פני שאמשיך לספר את סיפורי, רה, רוצה אני להסביר את מישקלו המדוייק של אונס, כדי שיוכן מדוע התפתחו חייה של אותה ילדה בת 15 כפי שהתפתחו. לולא האונס, לא היתה עושה הרבה דברים שהיו הרסניים לוד ייה.

הצד הטראגי ביותר באונס, ובפרט באונס שנעשה בתחום-המישפחה, הוא הבגידה באמונו של הילד ובתלותו. הקורבנות אינם בהכרח נאיביים או חפים-מפשע, שהרי לא תמיד הם בתור ליים. אך ברור כלל הם צעירים מכדי להבין מהי בגידה, ולכן הטראומה שבי רב משתקת אותם.

החזירה המינית עלולה לגרום גם לפגיעה פיסית וגם לפגיעה נפשית קשה, שהרי במידה מסויימת מודע הקורבן למשמעות הרבר שנעשה בו. מודעות זו גורמת לילד להרגיש "מלוכלך".

מכיוון שהקורבן נשאר תמיד חרוור ברגשות-אשמה, ההמשך הוא כך: הצעירה הפגיעה היא ההורסת את עצמה. היא מענישה את עצמה על "חטא" שהיא שותפה לו, לפי תחושתה.

היא סובלת באופן יסודי מאוד מחוסר-ביטחון. נראה לה שאינה ראויה לסיפוק ריגשי, גופני וחומרי. חוסר-ביטחונה מבטיח שקשה יהיה לה להתקרב אל גבר, מכיוון שהאונס הפך את יחסיה המיניים לשיחורור של מעשה שהיה, ולכן מבחיל אותה.

כדי להגן על עצמה מפני כאב נוסף, היא לרוב לנכך שתהפוך אטומה, ושלא תחווה ריגושים מיניים. דיכוי הריגושים הופך הרגל. היא תשכב עם גברים כדי להעניש את עצמה. היא עלולה להרשות לעצמה הכל וכלי גבול, כדי להספיל את עצמה. מכיוון שהיא מבבלת בין אשמה,

רחל אבנר, העולם הזה

אהבה ומין, היא מוצאת את עצמה הרבה פעמים מנוצלת כאובייקט מיני בלבד. בכך שהיא מתמידה בהרס עצמי, היא מנסה ומנסה לנקות את עצמה מאשמה. ריגשותיה אינם דוהים בדרך זו, ולכן המעגל הופך ניצח.

פגיעתה עלולה גם להתבטא בצורה פסיכו-סומטית. הרבה מהסימפטומים הנקראים "לחץ" הם כאלה: כאבי-בטן חזקים, בעיות-עור, כאבים הפוגעים ב"תיפקוד וכו'. אין זה מפליא שמרבית הקורבנות סובלים מתקופות של דיכוי און כבד, המוביל לעיתים גם להתאבד רות.

שיעור בסוד

עודה עומדת לעלות למעלה, שאל אותה "המורה" לאן מועדות פניה. היא הסבירה לו שעליה להתקלח, שהרי קיבלה מחזור. מהאונס התעלמה לחלוטין.

פניו היו מבודחות מדבריה, והביעו גם כעס.

"מה את מקשקשת? רדי למטה, ואני אסביר לך כמה דברים, מטומטמת קט" נה שכמוך? אמר לה בטון עצבני. היא המשיכה לעלות, אך ללא הצלחה. "אני אמרתי לך משהו או לא? רדי למטה ברגע זה"

פחד נורא גרם לה לרדת למטה ול"שבת על הספה. חום איום עטף את פניה, ורעד של חרדה דקר בכפות רגליה.

את לא חושבת שעלינו לשוחח ולנתח את מה שלמדנו? הייתי רוצה שתביני שאילו היינו חיים בעולם הגי יוני, יכולת לספר לכולם על שיעור זה. אך מכיוון שאין זה המצב, עליך לשמור זאת בסוד."

אתה באמת מאמין בזה? לי נראה ששיעור זה כלל לא היה הכרחי לשם מה אני צריכה ללמוד מך על מי? יכולתי ללמוד את זה כדרך נורמלית, כמו שאר הילדות. עד היום הנושא המיני בכלל לא העסיק אותי, היא לחי שה, כמי שמקווה להבנת.